

ANJELI DEŤOM

Záverečná správa
2018

ASOCIÁCIA PRE MLÁDEŽ, VEDU A TECHNIKU
HAGAROVA 4
831 52 BRATISLAVA

ANJELI DEŤOM

Záverečná správa

Asi každý z nás osobne pozná dieťa vyrastajúce v prostredí, kde je náročné zabezpečiť vhodné podmienky pre jeho rozvoj. Šikovné dieťa, ktorému sa napriek nepriaznivej situácii darí v škole, športe či inej oblasti záujmu. Dieťa, pre ktoré sú letné prázdniny strávené za hranicami rodného kraja len ťažko uskutočniteľným snom.

Možno i vy niekedy rozmýšľate nad tým, ako práve toto dieťa motivovať, odmeniť za usilovnosť, či vytrhnúť zo zabehaných koľají. Jednou z možností je letný tábor plný nových priateľstiev, oddychu a bezstarostných hier.

Anjeli deťom v rámci rovnomeného projektu pripravili finančnú podporu pre 37 detí vo veku od 7 do 17 rokov, ktoré sa v dňoch 6.7. – 15.7. a 10.8. – 19.8.2018 bezplatne zúčastnili letného tábora v Chorvátsku.

TARZE AHOTJE

TEHTO TABOR MILOJEM, SONTU UŽ ŽURAT TARZE AS, TAK CHEMA NAPISAT POZITIVNU KRITIKU
PRETOJE TEHTO TABOR JE NAJLEPSI ZO VŠETRYCH NEŠKUTČNE UČASNI KUDIS, VÝBORJE
PROSTREDIE, VÝBORJE MORE, NAJLEPSI DELEBAT, UČASNI VEDUČI, VÝBORJE PROBLMY
SRPÁTKA VŠETKO DOKUDJEM. CHEMA SA SEM VRÁTIT AKO ANIMÁTOR. LEN ČESTÁ JE
ÚNAVŇÁ ALE STOJÍ TO ZA TQS POZDRAOM BRÁND Ů (BUDI PROBLÉMY, KU ROK)

AKÝ POŽIČAJ, TAKÝ VRÁŤ

Napäté ticho. Do neznámej tekutiny sa ponára Igorova ruka. Pomaly ju vyťahuje, aby o chvíľu efektne vzbĺkla pred očami takmer nedýchajúcich detí. Prišiel robiť figuranta našim animátorom do denného tábora v Bratislave. Len tak. Lebo sme mu pomohli stráviť pekné prázdniny pri mori. A teraz sme potrebovali pomôcť my. Prišiel aj nasledujúce dni. Ako veliteľ plavidla na Malom Dunaji či doprovod detí na vodárenskú exkurziu. Igor, prídeš k nám aj o rok – ako ANIMÁTOR? ☺

DO TRETICE VŠETKO DOBRÉ

Popri množstve iných žiadostí nám v minulosti prišiel do AMAVET-u email od pani Klaudie, v ktorom nám priblížila osud svojej, vtedy 9-ročnej, žiačky:

„Som učiteľka angličtiny na škole, ktorú Mirka navštevuje. Bola som svedkom toho, ako si raz „vyliala srdce“, a bolo toho na malé dievča hodne... vzhľadom na rodinnú situáciu je nútená k zodpovednostiam, ktoré neprislúchajú jej veku. Môcť byť dieťaťom mimo rodinného prostredia a týchto povinností by jej veľmi pomohlo.“ V tejto súvislosti ďalej vysvetlila: *„Mama alkoholička na MD, otec vo väzbe, zlá finančná situácia. Žije v spoločnej domácnosti so starými rodičmi. Po príchode zo školy sa stará o ročnú sestru. V škole dáva pozor na mladšieho brata. Chcela by mať „normálne“ zážitky, ako jej rovesníci.“* Napriek uvedeným skutočnostiam Mirku zhodnotila pozitívne: *„Myslím, že môže byť hrdá, že napriek slabej pomoci zo strany rodiny mala na vysvedčení len jednotky a dvojky. Je veľmi zodpovedná a schopná robiť samostatné rozhodnutia na úrovni oveľa staršieho dieťaťa.“*

V uvedenom kole sa žiaľ Mirka nedostala medzi šťastlivcov, ktorí vďaka finančnej pomoci anjelov strávili letné prázdniny za hranicami rodného kraja. Rok sa s rokom stretol a keď sme dostali možnosť osloviť ďalšie dieťa, neváhali sme ani chvíľu. Pani Klaudia však medzičasom zmenila prácu a tým pádom aj všetky kontakty uvedené v pôvodnej žiadosti. K našej výzve sa žiaľ dostala len náhodou pri kontrole starých emailov, v čase, keď už boli letné prázdniny dávno za nami. Bolo jej to vtedy nesmierne ľúto.

Preto keď sme sa dozvedeli o zámere jedného z donorov podporiť projekt Anjeli deťom aj v tomto ročníku, prvá voľba padla práve na ňu. V duchu hesla „do tretice všetko dobré“ sme opätovne nadviazali komunikáciu s pani Klaudiou a tá, hoci už na Mirkinej škole nepôsobí, v spolupráci s učiteľmi preverila aktuálnu situáciu. Medzičasom totiž ubehli tri roky. Vďaka jej úsiliu sme sa dozvedeli, že Mirka sa presťahovala k babke z otcovej strany a nemá v živote na ružiach ustlané.

Po týchto slovách nám nebolo viac treba. Mirkina babička bola dojatá a obratom začala vybavovať potrebné formality – cestovný pas, Európsky preukaz zdravotného poistenia a oprávnenie vystupovať ako jej zákonný zástupca. V deň vysvedčenia prišla do AMAVET-u nasledovná sms:

*Done ☺ďakujem donorovi za túto skúsenosť a radosť.
Aspoň niečo som mohla pre ňu urobiť...Klaudia*

KEĎ UČITEĽ CEZ PRÁZDNINY NEUČÍ...

...najskôr niekde prázdninuje. Alebo sa namiesto zaslúženého oddychu zaujíma o osudy svojich zverencov. Podobne ako pani zástupkyňa školy v pôsobnosti obecného úradu, ktorý nám schválil žiadosť o grant pre znevýhodnené deti. Cez vzlyky v telefóne len s námahou zachytávame útržky: „Viktorkovi zomrela mamička...už nechodí na našu školu...volali nám z miestneho úradu kvôli tábora...nezvykneme takto posilať deti...z tejto situácie sme zdrvení...asi už máte veľa záujemcov...keby bola možnosť...pre oboch bračekov...”

Ešte raz a pomaly, prosím...

*Dobrý deň,
veľmi pekne Vám ďakujem ešte raz za možnosť, ktorú ponúkate deťom. Písanie tohto mailu mi trvalo trochu dlhšie, lebo som kontaktovala pani učiteľky triedne, z ktorých jedna je v Slovinsku, ale spoločne sme to dali a obidve sa veľmi tešia, že môžu prispieť aspoň trochu k veselším prázdninám detí.*

„Viktor je skvelý chlapec, ktorý na našej škole zanechal veľmi pozitívny dojem. Napriek tomu, že nebol najlepším žiakom čo sa týka učenia a vyskytol sa všade tam, kde sa niečo dialo, učitelia aj spolužiaci ho mali radi.

Podľa slov pani učiteľky triednej, ktorá ho pozná najlepšie, ide o veľmi aktívneho, až hyperaktívneho žiaka, ktorý potrebuje byť stále zamestnaný. Ešte aj v deviatom ročníku vstal a musel ísť otvoriť okno, za čo mu pani učiteľky často dohovárali. Čím bol ale starší, tým vedel lepšie túto svoju vlastnosť využívať pozitívnym spôsobom. Preto mu mnohé učitelia ospravedlňovali a tolerovali. Viktora bral každý na škole akosi zhovievavo, kvôli jeho pozitívnym vlastnostiam. Je kamarátsky, nekonfliktný. Veľmi rád pomáha druhým, aj učiteľom. Má rád hudbu, rád a pekne maľuje. Je skvelý športovec. Na konci roka mal Pochvalu riaditeľom školy za popredné umiestnenie v Krajskom kole hádzanej a minihádzanej. A my sme mu ho s radosťou odovzdávali. Je veľmi úctivý. Na škole sme ho poznali ako chlapca, ktorý zakaždým, keď prešiel okolo nás pozdravil, usmial sa, vedel poprosiť, poďakovať.

Veľmi nás zasiahol jeho osud. Mamička mu zomrela v deň, kedy úspešne ukončil základnú školu a opúšťal brány našej školy. Pani riaditeľka popriala deviatakom šťastný let a voľné krídla, ktoré ich odnesú všade, kam si budú priať. Na oblečení si odnášali pripnuté symbolické krídla motýľa. Ale Viktora čakala doma smutná správa.

V jeden deň neprišiel len o spolužiakov, s ktorými trávil deväť rokov svojho mladého života. Prišiel o najdôležitejšiu osobu v živote, keďže otca nepoznal - o svoju mamičku. Veľmi sa o neho bojíme. Keď sme dostali mail, aby sme vybrali deti do tábora do Chorvátska, ktoré si to zaslúžia, hneď nás Viktor napadol. Možno by mu mohol dať nádej, že nie všetko v živote je len zlé. Že ho ešte môžu stretnúť aj pekné a šťastné chvíle.“

Slová pani učiteľky triednej o bračekovi:

„Miško je žiakom prvého ročníka. Spolu s bratom mali veľmi ťažký rok, pretože ich mamička bola veľmi chorá a ako prváčikovi mu nevedela pomôcť tak, ako iné mamičky. Miško je milý, priateľsky, ukecaný. Svojich kamarátov má veľmi rad a nevymenil by ich za nikoho. Do 4 rokov nerozprával, ale aj napriek tomu a vďaka veľkej práci rodičov, najmä otecka sa všetko naučil. Dnes je jeden veľmi úspešný prváčik aj keď jeho sebavedomie je nízke. A má najslávnejšieho psa Cedru (každý deň o nej rozpráva). Chce byť policajtom a chce schudnúť. Veľmi rad si spieva. Je to človek s dobrým srdiečkom a ťažkým osudom.“

NEDEĽNÁ PRECHÁDZKA

Pokojný nedeľný večer. Kráčate tichou ulicou a odrazu na neďalekom parkovisku zastane auto. Nečakane z neho vystupuje povedomá tvár. A nie hocijaká! Pán učiteľ sa už z diaľky široko usmieva a máva na pozdrav. Ponáhľa sa na stretnutie. Nezabudne však poďakovať AMAVET-u za možnosť vybrať dievčatko do tábora. Že je šikovné, len doma nebolo z čoho. A z tábora malo veľkú radosť! A potom? Potom si všimnete tichý úsmev a iskru v očiach svojich sprievodcov. Presne tak si to priali. Áno, hádate správne. To sa anonymne stretli naši anjeli.

NAJKRAJŠIE ĎAKUJEM

Ako popísať najkrajšie ďakujem? To, čo prekvapí? To, čo poteší? A či azda to, čo dojme k slzám? Našej kolegyni „od papierov“ ho poslalo dievčatko, s ktorým sa nikdy osobne nestretli:

„Ahoj 😊 ja som Olivka možno už ma poznáš ale to teraz nie je podstatné 😊 Dávid mi povedal že odchádzaš a chcela som ti iba poďakovať za to čo si pre mňa a pre veľa iných detí svojou prácou urobila. Umožnila si nám ísť na najlepší tábor na celej zemi. Mala som veľké šťastie že som mohla ísť už po tretí raz, zakaždým som sa naučila niečo nové a spoznala veľa úžasných ľudí. A to čo som tam zažila by som nikde inde na 100% nezažila. Neviem ako by som sa ti odvdáčila. Dávid mal taký nápad, že ti nakreslím obrázok. Tak som sa do toho pustila, dúfam že sa ti bude kresba páčiť.“

Toto je ona 😊

**Ďakujeme všetkým anjelom, ktorí pomáhajú deťom.
Pracovný kolektív Asociácie pre mládež, vedu a techniku.**

Tešíme sa na ďalšie prázdniny ☺

Príloha:

Anjeli deťom v číslach

Rok 2018	
Počet podporených detí	37
Počet dobrovoľníkov	10
Celkové náklady	11 670,50 €

Vek detí	
7 rokov	2
8 rokov	3
9 rokov	1
10 rokov	4
11 rokov	2
12 rokov	3
13 rokov	7
14 rokov	5
15 rokov	6
16 rokov	3
17 rokov	1
SPOLU	37

Trvalé bydlisko detí podľa krajov	
Banskobystrický	1
Bratislavský	15
Košický	0
Nitriansky	4
Prešovský	6
Trenčiansky	2
Trnavský	8
Žilinský	1
SPOLU	37

Príhlašky detí	
AMAVET klub	2
Nadácia	12
Firma	14
Obecný úrad	2
Anjel	5
Škola	2
SPOLU	37

Finančné zdroje	
Dary	9 739,50 €
Granty	1 670,00 €
Vlastné zdroje	261,00 €
SPOLU	11 670,50 €

